

Hồi 457

Linh kiếm hộ chủ

4

Yến Phi chưa từng thấy qua thứ võ công đó.

Đối với người luyện võ mà nói, bất kể đao thương kiếm kích, hay là kỳ môn binh khí, đều chỉ là một thứ công cụ đấu đá, phân biệt cao thấp phải ở thủ đoạn và hỏa hầu của kẻ sử dụng thứ binh khí đó.

Nhưng Hướng Vũ Điền trước mắt làm cho chàng hơi có chút không rõ thật ra người làm chủ, thiết cầu làm phó, hay là thiết cầu làm chủ, người làm phó? Không rõ phương nào mới là “công cụ” bị điều khiển.

Hướng Vũ Điền và thiết cầu trên tay y giới tuyến mơ hồ hắc, sản sinh ra một thứ quan hệ tác động qua lại ảnh hưởng lẫn nhau, thiết cầu như biến thành vật sống có ý chí và suy nghĩ của mình, đã tuân theo Hướng Vũ Điền, lại điều khiển Hướng Vũ Điền. Có vẻ như loại quan hệ giữa Yến Phi chàng và Diệp Luyện Hoa.

Đây chắc là ảo giác, nhưng Yến Phi khơi khơi cảm thấy sự thật là vậy, cho nên có thể biết Hướng Vũ Điền tuyệt kỹ thiết cầu này ghê gớm đến mức nào.

Hướng Vũ Điền và thiết cầu dung hòa thành một chỉnh thể không thể chia cắt, nhân ảnh cầu ảnh đan dệt thành trận thể không có bất kỳ một khe hở nào có thể tìm được, hoàn mỹ không chút khiếm khuyết, làm cho người ta hoàn toàn không có cách nào lần mò nắm bắt được, phương thức phiêu hốt khó lường, chọt trái chọt phải, vụt ủa đến tiếp cận Yến Phi.

Yến Phi nát óc, nhất thời vẫn không có cách nào từ trong kiếm chiêu của “Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp” tìm được một chiêu nửa thức để ứng phó công pháp độc đáo khẳng định là Hướng Vũ Điền tự sáng chế.

Nếu chàng không có cách lập tức sáng tạo ra chiêu mới, miễn cưỡng ứng phó, sẽ ứng nghiệm với dự ngôn của Hướng Vũ Điền, không nhìn được triều dương ngày mai.

“Reng!”.

Diệp Luyện Hoa ra khỏi võ, dựng đứng trước người, xoay động lên trên, xông thẳng lên phía đỉnh đầu.

Tiến Dương hỏa.

Thái Âm chân khí dùng Địch Luyện Hoa làm trọng tâm, ngưng tụ khuếch triển, hình thành một khí trường không ngừng tăng gia.

Chiều này có thể gọi là “Vô chiều chi chiều”, lên bắt chước trường khí kinh kỳ dị của Vệ Nga, lại tinh thuần cô đọng hơn khí trường của Vệ Nga, bởi là trui luyện từ Tiền thiên chân khí âm trung chi âm, đương nhiên không thể nói cùng một lò với khí trường hỗn tạp âm trung chi dương. Chỗ lợi hại nhất là Thái Âm khí tụ mà không tản, trừ phi Hường Vũ Điền lọt vào phạm vi khí trường, nếu không căn bản không biết được diệu dụng của chiều này.

Giữa đất trời bất kể trăm ngàn loại chân khí, nói cho cùng vẫn là do Âm Dương nhị khí hợp thành, gọi là lấy nhất âm nhất dương làm đạo, ví như khí trời, lạnh ấm khô ẩm cũng không ngoài thủy hỏa nhị khí tương giao, thêm vào sự khác nhau giữ người và người, cho nên có ngàn vạn biến hóa.

Hỏa coi là “viêm thượng”, thủy là “nhuận hạ”. Đó gọi là đặc tính của hỏa thủy, Địch Luyện Hoa của Yến Phi từ dưới lên trên thì phát Thái Âm chân khí, chính là vì đặc tính “nhuận hạ”, để Thái Âm chân khí từng lớp từng lớp từ từ giáng hạ, bao trùm lấy thân người, hình thành một khí trường lấp kín lấy chàng làm trung tâm, bố trí cạm bẫy, đợi Hường Vũ Điền bị lừa.

Tuyết đọng trên mặt đất chỗ Yến Phi đứng vụt xoáy lốc, quang cảnh khiến người ta có cảm giác kinh hồn động phách.

Hường Vũ Điền song nhãn thoáng qua thần sắc kinh dị, chợt quát lớn một tiếng, người theo cầu bay đi, thần tốc ép tới gần, đánh vòng lên vai phải của Yến Phi.

Sát na Hường Vũ Điền chui vào Thái Âm khí trường, thiết cầu rung lên, giữa cầu và người xuất hiện hình thái sóng dồn, cảm giác chính thể vốn không thể chia cắt cuối cùng đã xuất hiện sơ hở không nên có, biến thành người về người, thiết cầu về thiết cầu, không còn hòa hợp một cách tự nhiên nữa.

Yến Phi hú dài một tiếng, hóa Tiến Dương hỏa thành Thoái Âm phù, Thái Dương chân hỏa tập trung cao độ rót vào Địch Luyện Hoa, trước hết xoay một vòng trên đỉnh đầu chàng, rồi mới thu kiếm tới trước ngực, hai tay lại nắm chặt kiếm, đẩy về phía thiết cầu.

Chuyện thần diệu nhất đã xảy ra, toàn Thái Âm khí trường bị dất dọ, hóa làm một quả cầu khí kinh, theo kiếm kinh ấn tới Hường Vũ Điền, hiệu quả vượt ngoài ý liệu của Yến Phi.

Chiều này thật ra lấy cảm hứng từ Tôn Ân, đêm quyết chiến Phiêu Diêu phong, Tôn Ân dùng “Hoàng Thiên Vô Cực” phát động công thể cuồng mãnh tiến kích Yến Phi, Yến Phi ở bên bờ bại vong đã ngộ ra đặc tính dùng Thái Dương chân thủy hấp dẫn Thái Dương chân hỏa

một cách tự nhiên, khiến cho “Hoàng Thiên Vô Cực” của Tôn Ân bị lệch đi, phá được tuyệt chiêu hung cực của Tôn Ân.

Lần này chàng trước hết sử xuất khí trường học lên từ Vệ Nga, sau đó lại lợi dụng đặc tính chí dương hấp dẫn chí âm, dẫn động toàn khí trường nghênh kích Hướng Vũ Điền, cũng như “nhân cầu hồn nhất” của Hướng Vũ Điền, đều là sử kỳ chiêu chưa từng có trước đây.

“Vù!”.

Yến Phi toàn thân chấn động mạnh, ngũ tạng lục phủ như xoay lật lại hết, như con diều đứt dây bay ngã ra sau. Đến lúc này mới biết thiết cầu của Hướng Vũ Điền không phải chỉ đơn giản một chiêu, mà là dốc vào đủ khí kinh để Hướng Vũ Điền liên thủ hợp kích, nếu không phải bị trường khí kinh trù phủ phong tỏa nhuệ khí trước, chỉ một chiêu này đã đủ để lấy mạng chàng.

“Bình!”.

Đến lượt Thái Âm khí kinh hóa toàn khí trường thành một quả cầu, đập lên thiết cầu vẫn còn khi thế như cầu vồng của Hướng Vũ Điền.

Tình huống của Hướng Vũ Điền không đỡ hơn Yến Phi bao nhiêu, hừ thắm một tiếng, cả người lẫn cầu bị chấn lùi, thoái tuốt về bên bờ Thiên huyết, mỗi một bước thoái đều lưu lại dấu chân sâu cỡ một thước trên mặt tuyết.

Yến Phi cuối cùng đã dừng hẳn, thảm la nguy thật, Diệp Luyện Hoa lung lay chĩa về phía đối thủ cách xa mười mấy trượng.

Nếu sai sót một chút xíu, giờ này đã phân thắng bại, Ma công lợi hại của Hướng Vũ Điền quả vượt ngoài tầm tưởng tượng của chàng.

Hướng Vũ Điền chợt lại đi về phía chàng, thần thái ung dung giắt thiết cầu trên vai, giăng sau lưng, lắc đầu cười: “Yến huynh quả danh bất hư truyền, khiến cho ta kinh ngạc, liên tục hai lần ngăn đỡ chiêu tất sát của ta, làm cho ta chỉ còn nước sửa đổi chiến lược, không còn so độ chiêu số với ngươi nữa, mà là so độ tốc độ và phản ứng, về phương diện này, sư tôn ta từng nói ta chắc là thiên hạ đệ nhất”.

Yến Phi lòng rung động, Hướng Vũ Điền sau khi chịu một chiêu “Nhật Di Nguyệt Động” của chàng không ngờ vẫn không chút tổn thương! Cũng cùng lúc đó chàng nắm bắt được ý đồ thật sự của đối thủ.

Hướng Vũ Điền đâu phải so bì tốc độ, phản ứng như y nói, mà là muốn so bì tinh thần lực với Yến Phi, cũng là mất xích yếu nhất của Yến Phi sau khi Dương thần hao tổn, là khe hở chí mạng nhất.

Hương Vũ Điền cố ý giả như nhàn nhã đi qua chỗ Yến Phi, chính là muốn Yến Phi dần dần gia tăng áp lực trên tinh thần, chiếm đoạt tâm thần của Yến Phi, từ mặt tinh thần tiêu hủy sức phòng ngự, đầu chí và năng lực của Yến Phi.

Cao thủ bình thường đương nhiên không có bản lĩnh này, nhưng Hương Vũ Điền thân đầy Ma chủng lại có thứ thần lực siêu phàm thần bí khó đoán tựa như Kim đan.

Hương Vũ Điền vừa cất bước, Yến Phi đã cảm thấy tâm thần bị chế ngự, ảo giác nảy sinh, không những không có cách nắm bắt được tốc độ Hương Vũ Điền bức đến, hơn nữa còn sinh ra ảo giác Hương Vũ Điền dần dần đi xa, hoàn toàn tương phản với sự thật, mà tiếng nói của Hương Vũ Điền lại đinh tai nhức óc, chấn động đến mỗi một kinh mạch của chàng, đến giờ chàng vẫn chưa đứng vững, không có cách nào chống lại thể nghiệm kinh hồn này.

Yến Phi như lọt mình vào một ác mộng, thân người mỗi một hết sức, hơn nữa lần đầu tiên ôm tâm tình thất bại tuyệt vọng.

Nếu chàng không thể hồi phục lại trước khi Hương Vũ Điền phát động công kích, ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của chàng.

Chàng nhất định phải “sực tỉnh” lại, ứng phó một chiêu tinh thần lực ghê gớm của Hương Vũ Điền.

Yến Phi động tâm, nghĩ đến một biện pháp có thể làm để có thể “sực tỉnh” lại.

Kiểm về lại vỏ.

Chỉ có thanh âm tra vào vỏ của Đệch Luyện Hoa mới có thể trùng chỉnh ngưng tụ lại tinh thần đã tản mát của chàng, hóa giải Tinh thần đại pháp Ma chủng của Hương Vũ Điền.

“Reng!”.

“Reng!”.

Hương Vũ Điền bức tới ngoài năm trượng toàn thân chấn động, ngạc nhiên dừng bước.

Sao lại là hai tiếng vọng trong khi đáng lẽ chỉ là một tiếng?

Cả Yến Phi cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Sát na Đệch Luyện Hoa hoàn toàn lọt vào vỏ, bản thân Đệch Luyện Hoa phát ra tiếng vọng khan trong trẻo chấn động mang tai, thu tóm tâm thần, rồi mới đến lượt thanh âm tra vào vỏ.

Giây phút Đệch Luyện Hoa tự động phát tiếng, tinh thần của Yến Phi vụt khuếch triển, thả người đến chốn xa xăm vô hạn, vừa hay cảm ứng được tiếng kêu bi sảng như đổ quyền ai oán rỉ máu của Kỷ Thiên Thiên từ xa vời, sát na đó, tâm linh của Yến Phi và Kỷ Thiên Thiên

kết hợp gắn bó lại thành một, nhưng chỉ là một chớp mắt, sau đó tâm linh của hai người liền phân ly.

Tuy chỉ là chốc lát điện quang hỏa thạch, nhưng đôi nam nữ khổ luyện đó đã hoàn toàn thấu hiểu được hoàn cảnh của đối phương, truyền giao tâm khúc.

Giây phút tinh thần khuếch triển, Yến Phi liền bứt phá được tất cả mọi dây nhợ tinh thần lực của Hướng Vũ Điền đã trói buộc trên mình mình, tránh thoát sự khắc chế tinh thần của Hướng Vũ Điền, hồi phục lại tự do thân thể.

Dương thần của Yến Phi đã phục nguyên vào thời khắc chết chóc này. Thật ra sự hồi phục Dương thần là do sự kêu gọi của Kỷ Thiên Thiên dẫn dắt, hay là trùng chấn uy phong dưới giây phút sinh tử quan đầu mà hình thế ép bức? Yến Phi thật không rõ.

Yến Phi hoàn toàn hồi phục lại, tâm linh thông thấu trong suốt, không để sót bất cứ cái gì, ảo giác tiêu tán không còn bóng dáng, hơn nữa vì thành công báo cho Kỷ Thiên Thiên biết mình bình an, tâm tình phấn chấn, mỉm cười nhìn đại kinh địch đáng sợ trước mắt.

Hướng Vũ Điền mặt mày thần sắc kinh dị, đứng ngoài năm trượng mắt không chớp chăm chăm nhìn chàng, thần sắc nghiêm trọng: "Yến Phi ngươi có phải luôn giả vờ không?".

Yến Phi hiểu cảm nhận của Hướng Vũ Điền, hiện tại mình lại hòa hợp với Dương thần, không còn có thể bị Hướng Vũ Điền khống chế nắm bắt như trước nữa, có khác gì là một người khác, đương nhiên khiến cho Hướng Vũ Điền kinh dị khôn cùng, nghĩ chàng luôn luôn giả bộ.

Yến Phi dĩ nhiên không thể nói ra, khí mạch toàn thân thư giãn dễ chịu, cảm giác khoan khoái động hồn vốn mất đi đã trở lại, làm cho mỗi một lỗ chân lông đều như đang ca hát hoan hô. Chàng mỉm cười thốt: "Hướng huynh không phải muốn so tốc độ và phản ứng sao? Tại sao lại ngưng giữa đường?".

Hướng Vũ Điền chợt hỏi: "Yến huynh đừng gạt ta nữa. Nói cho ta biết tại sao Điệp Luyện Hoa của ngươi có thể tự mình phát ra tiếng kêu không?".

Yến Phi vui vẻ đáp: "Nhĩ lực của Hướng huynh thật kinh dị, còn có thể nghe Điệp Luyện Hoa trước khi chạm vỗ phát ra tiếng vang. Khà! Đây chắc là một bí mật, Hướng huynh nếu muốn biết, chắc nên dùng một bí mật ngang tầm để trao đổi".

Hướng Vũ Điền cười khà khà: "Yến huynh biết tính toán so đo quá, được rồi! Để ta nói cho ngươi biết cố sự về thiết cầu xích sắt của ta. Thiết cầu này là ta đích thân động thủ trui rèn chế tạo, bản thân tuy là sắt tốt, nhưng chỗ dùng thật sự lại là để giấu đồ, lại có thể làm vũ khí, nhất cử lưỡng tiện, ta đặt tên là "Thiết Xá Lợi", bí mật này đủ cân lượng chưa?".

Yến Phi nhíu mày: "Giấu bên trong vỏ sắt là vật thần diệu gì vậy? Tại sao lại đặt tên là Xá Lợi?"

Hướng Vũ Điền cười khố: "Người xem ra còn khoái tra căn tìm cội hơn cả ta, giao dịch lấy bí mật đổi bí mật này tạm thời ngưng ở đây! Đợi ta về nghĩ ngợi tính toán rồi lại đến tìm người được chứ?"

Yến Phi ngạc nhiên: "Hướng huynh chịu không động thủ đương nhiên là lý tưởng nhất".

Hướng Vũ Điền thở dài: "Ta chỉ là tạm thời đình chiến, tìm một nơi chĩnh lý đầu óc đang rối rắm hỗn loạn. Trận chiến của bọn ta khó mà tránh khỏi. Vậy thì sao? Hôm nay đã qua giờ Tí, đến giờ Tí ngày kia, ta với người quyết một trận sinh tử ở Quan Viễn đài trên Chung lâu của Biên Hoang Tập".

Yến Phi điềm đạm thốt: "Hướng huynh nghĩ kỹ một chút đi! Con người chết đi, cái gì cũng không còn, lý tưởng cao xa của Hướng huynh cũng sẽ tan theo mây khói".

Hướng Vũ Điền cười khà khà: "Yến Phi người đừng gạt ta. Người nặng nhẹ tới cỡ nào, ta đại để đã thông thấu, chỉ bất quá vì nghĩ không ra Đệch Luyện Hoa của người tại sao có thể tự động lên tiếng, bị kèm tỏa nhục khí, mới chịu tạm thời đình chiến, không phải đại biểu ta sợ người đâu".

Yến Phi tràn trề cảm xúc: "Chính là chuyện đó, vừa hay là nguyên nhân Hướng huynh bại vong, xin Hướng huynh nghĩ kỹ".

Hướng Vũ Điền không vui tròng chàng một cái, cười lớn bỏ đi.

Yến Phi ngồi khoanh gối bên Thiền huyệt, suy tư vấn đề võ học.

Chàng phải nghĩ ra một bộ "Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp" mới để ứng phó cục diện hiện thời.

Dương thần của chàng quả đã hoàn toàn phục nguyên lại, chàng cảm thấy được. Dương thần lần này chịu tổn hại, đối với chàng được nhiều hơn mất. Trước đây chàng luôn mơ mơ hồ hồ về Dương thần, bởi Dương thần vô hình vô ảnh, nắm bắt không được. Nhưng đoạn ngày tháng Dương thần bị hao tổn, chàng rõ rệt cảm thấy sự khác nhau giữa có và không có Dương thần, hơn nữa hoàn toàn khác hẳn. Đây hoàn toàn là một thứ cảm giác trên tinh thần, cũng ảnh hưởng đến tâm tình của chàng.

Cứ như bây giờ Dương thần của chàng đã phục nguyên, tất cả mọi tâm tình quấy nhiễu lập tức không cánh mà bay, toàn thân tràn trề sinh cơ và đấu chí, cảnh giới tinh thần viên mãn không khiếm khuyết, tất cả tự đầy tự đủ.

Toàn là nhờ món quà chí âm chí khí của An Ngọc Tình, đã khởi động sinh cơ của Dương thần, mọi thứ vượt ngoài tự nhiên, không để ý chí và kỳ vọng thao túng.

Được thêm một ích lợi khác là chàng bị ép không có sự “chỉ viện” của Dương thần, thuần bằng vào Thái Dương Thái Âm nhị khí, dung nhập vào “Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp”, sáng tạo ra kỳ chiêu, khiến cho chàng càng có lòng tin có thể sáng chế ra “Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp” mới ngoài “Tiền Môn kiếm quyết” có sức sát thương nặng nề, giúp chàng có thể tùy tâm sở dục mà không cần thường dùng tới “Tiểu tam hợp” để phân sinh tử với địch nhân.

Hiện tại chàng đã có hai chiêu trong tay, là “Tiền Tung Sạ Hiện” và “Nhật Di Nguyệt Động”, đều đủ để lợi dụng đặc tính của Dương hỏa Âm thủy, năng lực người khác không thể có.

Mà Dương hỏa Âm thủy đã có thể bù đắp bổ sung cho nhau, cũng có thể độc lập thi dụng.

Thuần dương chi chiêu thì thế nào?

Thuần âm chi chiêu lại ra sao?

Dương chủ tiến, Âm chủ thoái! Dùng Dương hỏa làm công, Âm thủy để thủ, nào khác gì áo trời không kẽ hở, phảng phất khơi khơi thành chiêu số tiến kích và phòng thủ!

Cao thủ như Yến Phi, chỉ cần trong đầu suy nghĩ, liền biết chiêu thức có thể ứng dụng trong hiện thực được không, một khi xuất thủ phải là tuyệt chiêu không thể chê được, cứ như đại sư vẽ tranh, chỉ cần nghĩ đến sự vật để vẽ, đều có thể miêu tả sinh động có hơi thở, kẻ thấp tay đương nhiên là chuyện khác.

Yến Phi lại nhớ tới “Tham Đồng Khế” mà Tạ An tặng cho chàng, trong sách có luận thuật rất tỉ mỉ hết ý về Âm Dương chi đạo, tuy không trực tiếp liên quan đến võ học, nhưng võ học của Yến Phi lại được ích lợi to tát từ bên trong, nếu có thể đem lý luận trong đó dung hòa vào “Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp”, nào khác gì như cá gặp nước?

Đột nhiên, Yến Phi có cảm giác thống khoái thông thấu một lẽ là tỏ rõ trăm mối.

Yến Phi đồng thời thở dài một hơi, thâm cười khố.

Võ công của chàng có thể nói bị ép bức mà ra, sau khi thích sát Mộ Dung Văn, chàng trốn ở Biên Hoang Tập mai danh ẩn tích, cả ngày mê đắm hương nồng trong chén, không nghĩ tới tăng tiến. Chính từ sau khi nuốt Đan kiếp, sinh mệnh của chàng liền vùng lên biến hóa long trời lở đất, không những muốn vùng vẫy cầu tồn, còn muốn không ngừng đột phá, tình huống hiện thực căn bản không cho phép chàng an nhàn lười biếng.

Đêm nay chàng tích cực nỗ lực đem Dương hỏa Âm thủy dung nhập vào kiếm pháp như vậy, nguyên nhân là chịu sự kích động của Hường Vũ Điền, mà mục tiêu trọng yếu hơn là Vạn Sĩ Minh Dao.

Chàng không thể nào lòng dạ tàn nhẫn đem "Tiền Môn kiếm quyết" đi đả thương Minh Dao, phương pháp duy nhất là hoàn toàn nắm bắt đặc tính của Dương hỏa Âm thủy, sửa đổi sáng tạo lại "Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp", như vậy lúc đối mặt nàng, mới có cách có thể nghĩ, có cách có thể làm.

Chàng cũng không muốn phân sinh tử với Hường Vũ Điền, nhưng chỉ cần có thể làm cho y chịu phục nhận thua, là có thể có kết quả hòa khí, ít ra khả năng đó còn tồn tại, chỉ cần có khả năng, chàng sẽ nỗ lực đi thử.

Suy tư của Yến Phi lại quay về trên kiếm chiều, Âm cực Dương sinh, Dương cực Âm sinh, dùng trên kiếm chiều thì sao?

Vọt ngay lúc đó, trọn một bộ "Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp" mới mẻ hình thành trong đầu chàng, thứ cảm giác đó khó mà hình dung được, chàng chưa từng nghĩ tới nội trong một thời gian ngắn ngủi còn cách hùng đông chưa đến một canh giờ, mình đã nghĩ ra một bộ kiếm pháp hoàn toàn mới lạ, mà bộ kiếm pháp này nền tảng đặt trên "Nhật Nguyệt Lệ Thiên đại pháp" ban đầu.

Vô số chiều thức thoáng qua đầu.

Trong đó chiều số chung cực nhất đương nhiên là "Nhật Nguyệt Lệ Thiên", nó đồng thời đồng bộ thi triển "Thái Dương vô cực" và "Thái Âm vô cực", khiến cho "Đại tam hợp" phát sinh, Phá toái hư không, mở "Tiền môn" có thể cho phép xuyên vượt.

Nghĩ đến đó, Yến Phi biết còn cần phải đột phá một ải khó, là làm sao đồng thời thi triển Dương hỏa và Âm thủy, nếu có thể giải quyết nan đề đó, cho dù có đụng lại Tôn Ân, chàng sẽ gia tăng phần thắng.

Yến Phi nhảy vọt lên, vỗ vỗ Đệch Luyện Hoa trên lưng, cứ như chào hỏi một bằng hữu đồng bọn thân mật nhất. Đối với thanh kiếm bảo bối này, chàng đã sinh ra cảm tình máu thịt nối liền, không có nó, Yến Phi khẳng định không thể ngạo nghễ đứng vững như vậy, hít thở không khí tươi mới trên vùng đồng tuyết.

Nói cho cùng, chàng còn phải đả tạt Hường Vũ Điền, nếu không phải là Hường Vũ Điền, chàng rất có khả năng bỏ lỡ tiếng kêu trong tuyệt vọng của Kỷ Thiên Thiên, nếu Kỷ Thiên Thiên vì đó mà ngộ nhận chàng đã chết, tự sát tuần tình, sẽ trở thành một nỗi hận ngàn đời.

Vì nguyên nhân đó, chàng đã không thể hạ thủ hủy diệt Hường Vũ Điền.

Yến Phi hú dài một tiếng, nhắm Biên Hoang Tập phóng đi.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>